

Cunst

**DIGITAAL TIJDSCHRIFT
VOOR CULTUUR, KUNST EN LANDSCHAP**

FLEVOLAND

10 / 2012

O k t o b e r 2012

Redactioneel

De kunst van ontroering, de kunst van het verbazen, de kunst van verdriet, de kunst van plezier, de kunst van het kijken naar kunst, de kunst van het mooi vinden, de kunst van het interesse hebben in de motivaties van kunstenaars, de kunst van eerlijk kunnen zijn en zeggen dat je iets niet begrijpt of zelfs lelijk vindt, de kunst van kwetsbaarheid, de kunst van het teleurstellen, de kunst van het durven, de kunst van de twijfel, de kunst van verontwaardiging, de kunst van verliefdheid, de kunst van het verlangen naar schoonheid, de kunst van het openstaan voor inspiratie, de kunst van het organiseren, de kunst van het bedenken, de kunst van het vollullen, de kunst van sprakeeloosheid, de kunst van verlegenheid, de kunst van dankbaarheid, de kunst van het trots zijn, de kunst van het leren, de kunst van het onderzoeken, de kunst van het kunnen, de kunst van de waarheid, de kunst van de overtuiging, de kunst van het luisteren, de kunst van het verwarren, de kunst van het pijn doen, de kunst van het oarmen, de kunst van het begrijpen, de kunst van het motiveren, de kunst van het intrigeren, de kunst van het integreren, de kunst van het excuseren, de kunst van empathie, de kunst van de middelvinger, de kunst van het schamen, de kunst van beginnen, de kunst van het amen.

Tot volgende maand!
Hein Walter

Inhoud

pag 3	Archipelhof - mevrouw van der Riet
pag 4/15	Galerie CUNST, Anthea Simmonds
pag 16	De Verbeelding
pag 17	Ongevraagde antwoorden
pag 18/22	Getekende portretten
pag 23	Kunst in de openbare ruimte
pag 24	Kunstcollectie provincie Flevoland
pag 25	Nacht van de Ziel
pag 26/29	Sprookje
pag 30/31	Voortvarend onthuld
pag 32/33	Tentoonstelling <i>Buiten</i>
pag 32/33	Museum de Paviljoens
pag 34/35	Fotoverslag expositie
pag 34/35	Kort nieuws
pag 36	Agendatips
pag 37	Adressen

Het maandelijks tijdschrift CUNST wordt gemaakt door de Kunstenaars Vereniging Flevoland.
www.flevokunst.nl

Wilt u CUNST maandelijks in uw mailbox ontvangen?

Stuur een mail naar heinwalter@tiscali.nl.
Gebruik dit adres ook voor kopij of vragen.
Bellen kan ook: 06 51924882

De Archipelhof is de gesloten afdeling van woon- en zorgcentrum Archipel

*De Archipelhof - Mevrouw van der Riet
door Hein Walter*

Mevrouw van der Riet heeft *vasculaire dementie*, dat is een dementie ten gevolge van problemen met de bloedsomloop in de hersenen. Mevrouw van der Riet vergeet veel en ze heeft meestal nergens zin in. Dat laatste is haar grootste tegenstander. Ze zegt stevast bij binnenkomst: *ik heb vandaag helemaal geen inspiratie*. Het bijzondere is dat ze wel heel mooie dingen kan maken en dat ze dat blijkbaar zonder inspiratie kan doen. Ze heeft nu 3 werken op mijn atelier gemaakt. Ze tekende tot nu toe met zacht krijt. Ze heeft geen last van angst om te tekenen en ook geen last van het schreeuwende witte, lege papier, want als ze eenmaal in een tekenhouding zit, dan begint ze meteen. Ze heeft dan misschien geen inspiratie, maar haar handen laten zich daar niet door weerhouden; haar handen weten de weg. En haar ogen zoeken de kleuren: ze heeft een voorkeur voor groenen. Mevrouw van der Riet heeft smaak. Haar kleren zijn net zo smaakvol gekozen als de vormen en kleuren op papier. Ik heb twee werken van haar ingelijst en bezoekers zijn aangenaam verrast als ze die werken zien. Natuurlijk werk, dat is het. Prettig ogend. En ik bedoel het niet vervelend, maar ik denk dat veel mensen die werken graag boven de bank zouden willen hebben.

Ik weet niet of mevrouw van der Riet vroeger ook zo makkelijk een tekening maakte en zo natuurlijk haar kleuren koos, maar ik hou het voor mogelijk dat er door de dementie een talent is vrijgekomen of versterkt: het talent voor het volgen van haar eigen smaak. Ik zet ook altijd muziek op. Klassiek. En heel opvallend: ze houdt van het experiment. Strijkkwartetten van Shostakovich vond ze weliswaar niet mooi, maar ik hoefde het niet af te zetten. Simeon ten Holt vond ze daarentegen juist heel erg mooi. Voor wie dat niet kent: dat is *minimal music*, pianomuziek in dit geval, die steeds maar een klein beetje verandert. Eindeloze herhalingen - heel meditatief. Er zijn mensen die het afschuwelijke muziek vinden en er zijn er die het prachtig vinden. En bij die laatste groep zit dus ook iemand die vasculaire dementie heeft.

Anthea Simmonds

Anthea Simmonds maakt het de kijker zelden makkelijk. Zichzelf ook niet. Haar werken zijn zoektochten. Dat proces van zoeken begint al in een heel vroeg stadium, lang voordat er een kunstwerk zichtbaar is. Gedachten, ideeën, frustratie, wegleggen, rijpen, oppakken, proberen, maken.

Als het kunstwerk er is, dan vraagt dat werk van de kijker een proces dat vergelijkbaar is met het scheppingsproces. Niet de weg van begrijpen die terugvoert naar het eerste idee dat Anthea had, maar de scheppende weg van kijken. Die weg kan wel voeren naar de gedachten die Anthea had, maar de beelden geven voldoende vrijheid om andere betekenissen te vinden.

De werken verlangen en nodigen uit tot nadenken, stilstaan, weglopen, boos worden, terugkomen, begrijpen. Zo'n soort proces zal niet iedereen willen aangaan. Wie zoekt naar aanhankelijke kunstwerken, strelende voorwerpen, warme en hartelijke objecten in verleidelijke kleuren, die is bij Anthea aan het verkeerde adres. Zij maakt stekelig werk, werk waarbij de betekenis de vorm bepaalt. Mooi? Het gaat hier om de schoonheid van de noodzaak.

GALERIE CUNST

Anthea Simmonds
anthea.simmonds@upcmail.nl

Sum of the parts
2009
plaster, copper, wood, polystyrene

the cowboy
2009
insulation foam

zt (skull, house, lifeboat)
2011
insulation foam

Acquired rights?
2011
insulation foam

ready to go
2009
insulation foam

the scapegoat and the hero
2011
polystyrene, foam, casting resin

non comprende
2010
resin, acrylic and insulation foam

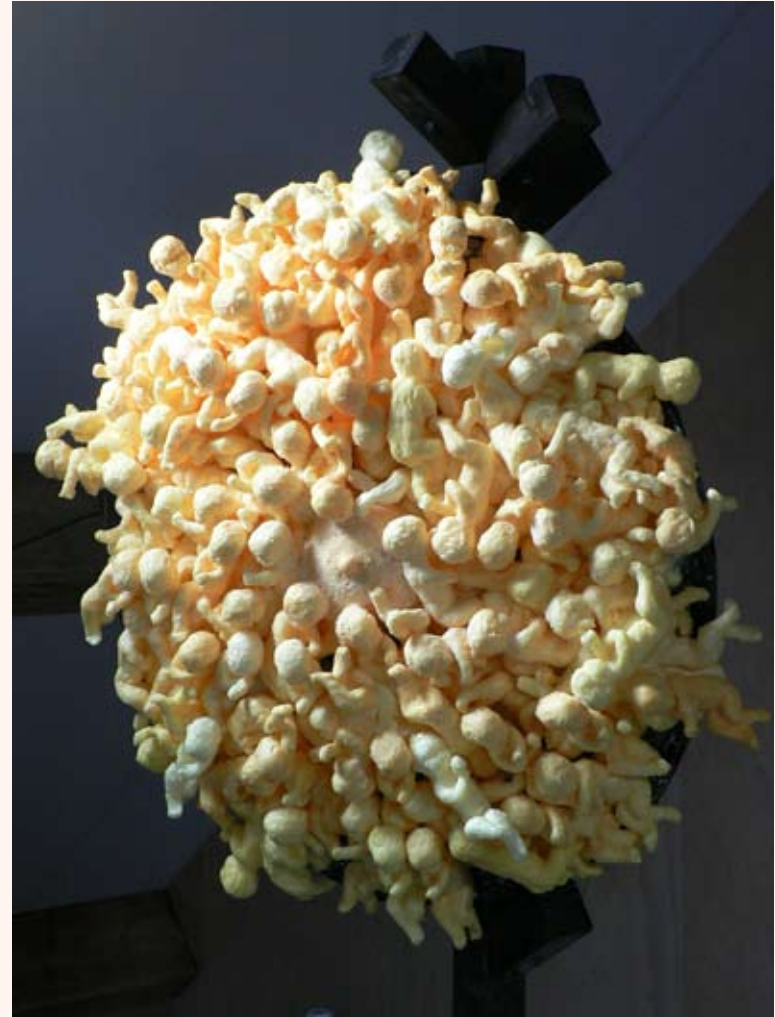
Aangepast
2010
tree, acrylic

somebody knows - installation
2012
rudders, expanding foam, acrylic,
metal, wood

Counter Offensive
2012

Counter offensive - detail

Everything is just fine
2012

Everything is just fine - detail

I see nothing, I know nothing
2012

Terra Firma
2012

De Verbeelding - Zaterdag 27 oktober 20.15 uur
Kurios Klarinetkwartet speelt Debussy, Vivaldi en meer

De CD HEERLIJK die het Kurios Klarinetkwartet begin dit jaar uitgebracht kreeg 4 sterren in de recensie van Sikkema en Veenhof. "De CD varieert van variaties op 16e eeuwse dansen (van de Hongaar Farkas) en klezmermuziek tot het moderne Amorpheus van Peter Verdonck. Een prachtige en afwisselende CD!" Tijdens dit concert zal het kwartet diverse stukken van Debussy van de CD ten gehore brengen. Daarnaast spelen zij composities van o.a. Vivaldi, Haydn, Dvorak en Uhl.

Op 1 februari 2002 kwam het kwartet voor het eerst in Zeist bij elkaar op initiatief van Peter Koetsveld. Met de oprichting van het Kurios Klarinetkwartet ging een droom van hem in vervulling. Vele concerten volgden waaronder een aantal internationale tournees.

Bezetting

Het Kurios Klarinetkwartet speelt in de vaste bezetting van:

Judith van der Plas - eerste klarinet

Boukje Musch - tweede - en esklarinet

Mark Snitselaar - derde klarinet

Peter Koetsveld - vierde - en basklarinet

Kaarten voor dit concerten kosten € 15,- en zijn verkrijgbaar bij de Wereldwinkel, de VVV in Zeewolde en aan de kassa van de Verbeelding vanaf een half uur voor aanvang van het concert. Reserveren kan via reserveren@robvdbroek.nl.

Zie: www.deverbeeldingzeewolde.nl

Zie voor meer informatie ook www.kuriosklarinetkwartet.nl

ONGEVRAAGDE ANTWOORDEN: *een gedicht als antwoord op een gedicht*

Oogappel

Ik doe niets dan denken aan je oog.
Het is mijn dagtaak en mijn droom,
mijn grote wijsheid, mijn liefste bezit:
een appel van licht in een amandel van wit.

Het is grootheid in kleinheid, donker in licht,
een rond kristal, een diamanten pit,
een diepte die zichzelf verhoogt,
uitspansel, wereldzee van je gezicht.

Ik kan het niet begrijpen met verstand.
Wel met mijn oogappel en oogwit,
zoals een ster verstand heeft van het licht
en een groen dal begrip geeft van het land.

Adriaan Morriën

Zonnebloem

Ik doe niets dan in gedachten naar je kijken.
Sluit ik mijn ogen, dan ben je mij me.
Werk of lees ik, wandel ik in het bos,
je houdt me vast, ik laat je niet los.

Het is je lach die in me klinkt, een hoge
zonzoekende toon, glinstering
in de stilte, golf naar het verleden;
zo word ik in herinnering gezogen.

Zoals een zonnebloem naar het zonlicht kijkt,
zo kan ik niet anders dan draaien naar je toe.
De zonnebloem volgt de zon, ik volg
je stem en voel hoe die mijn bron bereikt.

Hein Walter

GETEKENDE PORTRETTE

Hein Walter in gesprek met Eline Treskes

1.

Je bent nog jong, maar je hebt nu toch al een duidelijk herkenbare manier van werken.

Kun je je eerste portret nog herinneren?

Wanneer was dat? Kun je iets vertellen van het gevoel dat je toen had en hoe dat gevoel nu is als je tekent?

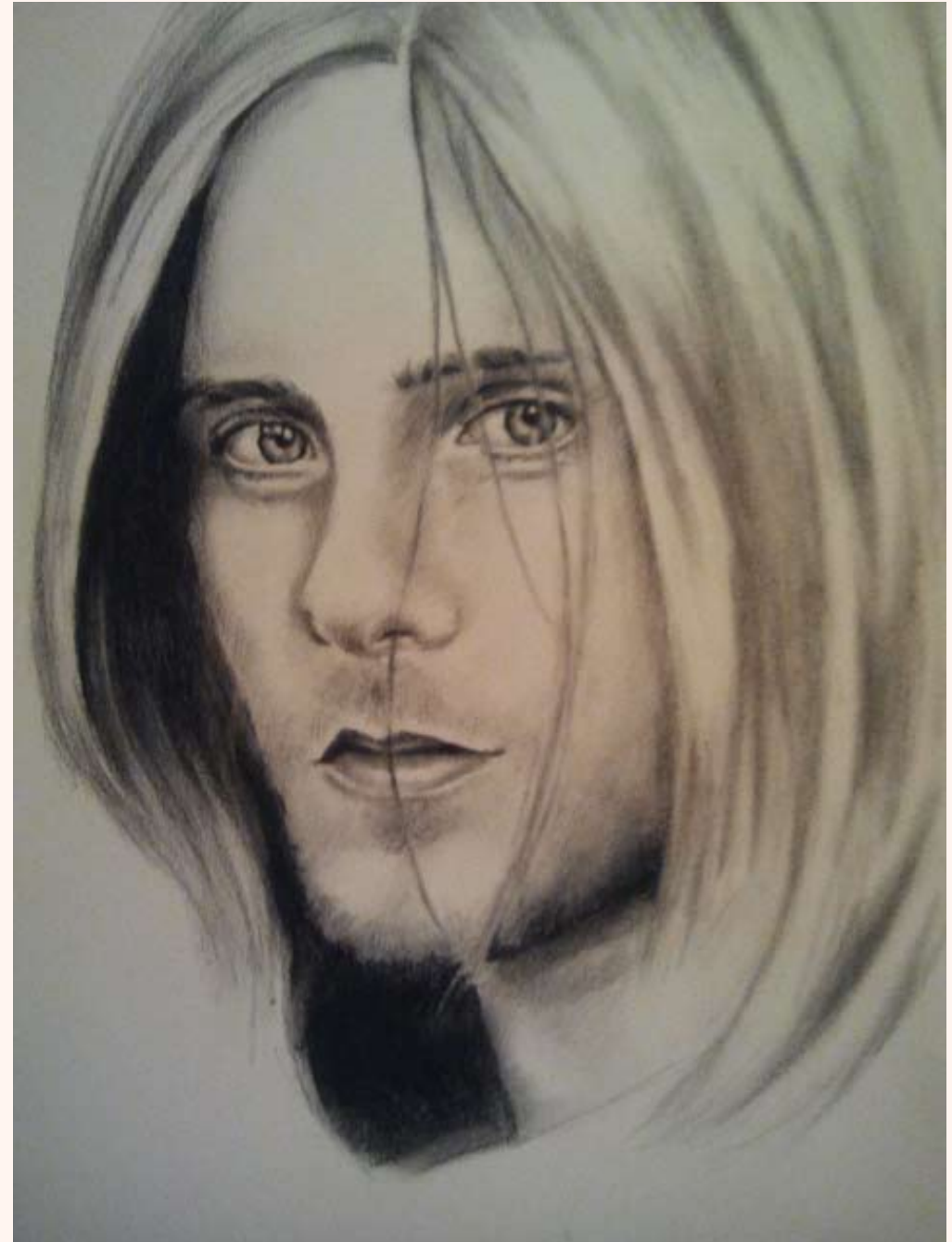
Ik teken al zo lang als ik mij kan herinneren, dus mijn eerste portret staat mij niet meer bij. Ik weet nog dat ik als klein meisje mijn moeder (*Francis Kastermans* - zie *CUNST februari 2012*) zag tekenen en dat ik dacht: zo wil ik later ook tekenen! Ik vond het zo bijzonder hoe ze een gezicht tot leven bracht, ik moest en zou dat ook kunnen.

Als ik terugdenk aan alle tekeningen die ik heb gemaakt komt het gevoel van trots als eerste in mij op. En dan bedoel ik niet trots op mijn tekeningen, maar trots omdat mijn moeder trots op mij is. Als ik met een tekening bezig ben, voel ik dat mijn moeder en ik samen iets speciaals delen. Dit is voor mij het mooiste gevoel dat ik bij het tekenen kan hebben.

Als ik bezig ben met een tekening keer ik helemaal tot mijzelf. Ik merk niets meer om mij heen en zie alleen het gezicht dat voor mij ligt. Ik kom helemaal tot rust.

Als ik het idee heb dat hij zo goed als klaar is, staat hij nog een paar dagen op de kast. Ik loop er dan zo'n duizend keer langs om er steeds een blik op te werpen, en elke keer zie ik iets wat beter kan.

Als mijn tekening klaar is, krijg ik daar zo'n kick van. Ik zie mijn vooruitgang en elke tekening is beter dan dat ik ooit had kunnen voorspellen. Dat is ook het geweldige aan tekenen, je kunt er altijd in blijven groeien.

2.

Ik heb begrepen dat je werkt naar foto's van gezichten.

In de Renaissance gebruikten kunstenaars die nauwkeurig dingen of mensen natekenden een raam met vierkantjes.

In de jaren '80 van de vorige eeuw gebruikten kunstenaars diaprojecties of een overhead projector (was dat het geheim van Karel Willink?). Jij gebruikt soms de computer.

Kun je vertellen hoe je dat doet, wat je werkwijze is?

Werk je ook wel eens naar een model dat voor je zit?

Meestal zet ik een portret op met de computer. Ik vergroot de afbeelding en trek de kaaklijn en de positie van de ogen, neus en mond. De rest doe ik vanuit de losse hand. Verhoudingen meten doe ik niet. Het is lastig en kost veel tijd. Ik heb het nog nooit geprobeerd, maar hetzelfde geldt waarschijnlijk voor modeltekenen. Tevens teken ik graag wanneer ik alleen ben. Mensen hebben wel eens opgemerkt dat het een soort van valsspelen is. Wat ik dan altijd zeg is: doe het maar na, en dan spreek ik je opnieuw.

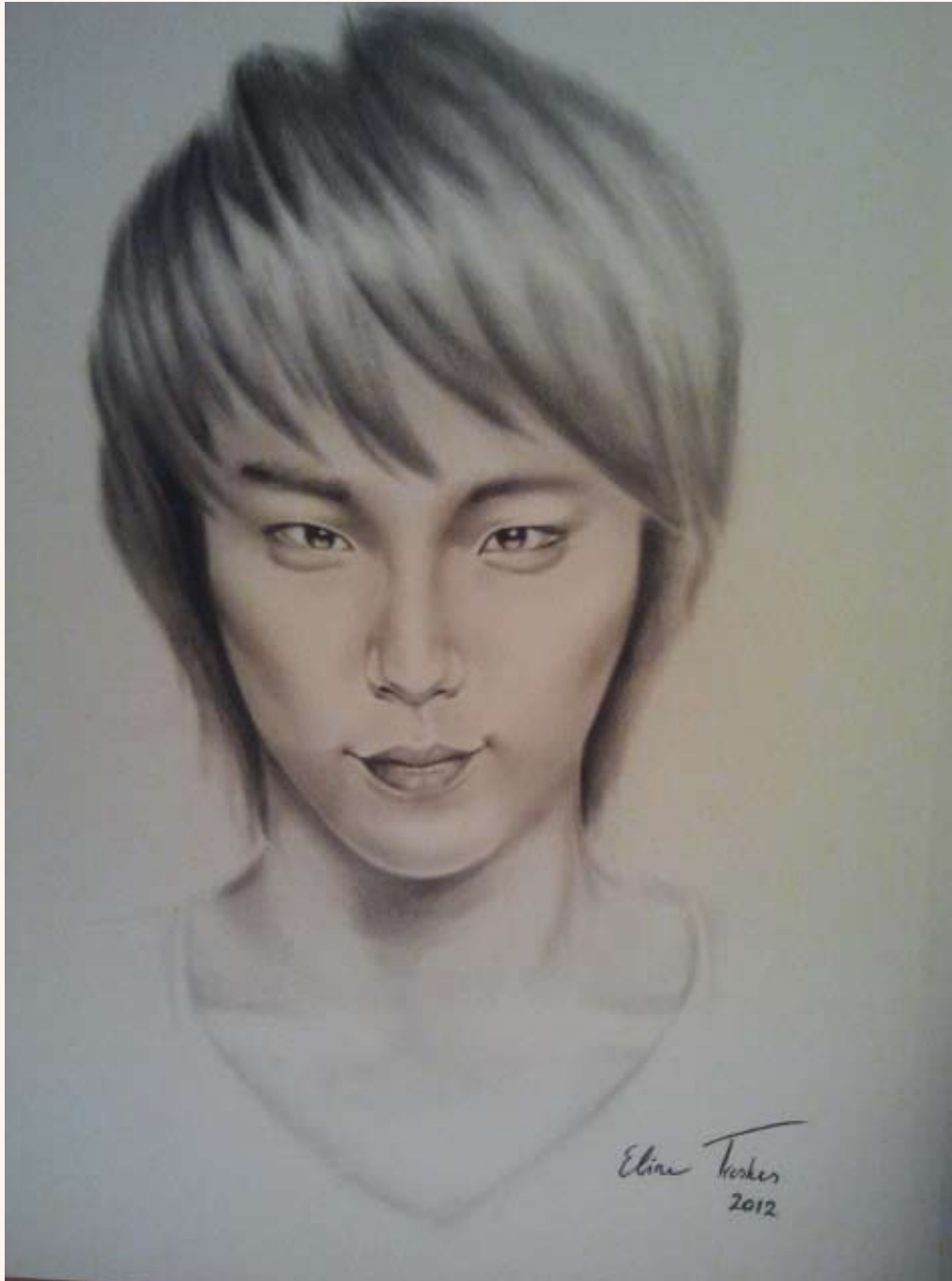
3.

Je hebt nu vooral jonge mensen getekend. Je voorkeur gaat zo te zien uit naar mooie mensen. Zou je je kunnen voorstellen dat je het gezicht van een ouder iemand tekent, of iemand die minder aantrekkelijk is?

Wat is voor jou schoonheid?

Ik teken foto's die mij raken. Acteurs of zangers die mij in hun manier van *zijn* aanspreken. Ze hoeven niet per definitie mooi te zijn. Of het gezicht nou oud of jong is, mooi of lelijk, of mannelijk of vrouwelijk, als ze iets uitstralen dat mij pakt, wil ik het tekenen.

4.

Wat gebeurt er met je als je tekent.

Ik doel op je concentratie. Dwalen je gedachten af of sluit je je gedachten juist af?

Kun je daar iets over vertellen?

Ik teken meestal als ik alleen ben. Soms in complete stilte, maar meestal met muziek op. Na een uur realiseer ik mij dan ineens dat ik mij helemaal niet kan herinneren welke nummers ik heb geluisterd. Ik teken in opperste concentratie. Ik denk nergens anders meer aan en maak mij nergens zorgen om. Als ik klaar ben, ben ik helemaal ontspannen.

5.

Wat is de plaats van het tekenen in jouw leven?

Als je het tekenen van portretten beschouwt als een combinatie van creativiteit en vaardigheid,

welk talent zou je dan meer willen ontwikkelen?

Wat zijn je ambities op dit vlak?

Ik zie mijzelf niet als een creatief persoon. Het is een vaardigheid. Ik maak geen kunstwerken of kom met geweldige ideeën. Ik zie iets, en dat kan ik overbrengen op papier. Deze vaardigheid wil ik wel graag verder ontwikkelen. Mijn leraar kunst van de middelbare school heeft mij meerdere malen gezegd dat ik door moest gaan in dit vak, maar ik ambieer het niet. Ik zie het als hobby en uitlaatklep. Volgend jaar ga ik Koreaans studeren, wat absoluut niets met tekenen te maken heeft en dat vind ik prima.

KUNST IN DE OPENBARE RUIMTE

Michel Bongertman - de Dauwcollector

Michel Bongertman heeft het werk in 2006 gemaakt. Het is een kunstwerk op de route Nieuw Verleden. Het bijzondere van deze kunstwerken is dat ze niet worden onderhouden. De natuur krijgt de ruimte om de plek weer in te nemen. De kunstwerken mogen overgroeid raken, ze mogen vervallen, en op die manier ontstaan er langzaam raadselachtige plaatsen. De natuur deed bij dit kunstwerk goed werk: er groeiden bijzondere plantjes omheen, het verrotten van het hout was een mooi proces. Helaas heeft de mens er afgelopen maand ook een bijdrage aan geleverd. Het is kapot geslagen. De gepolijste zwarte druipsteen is meegenomen.

Kunstcollectie van de provincie Flevoland

De mensen die wat weten van de drooglegging van Flevoland, of die zich de oude pionierstijd nog herinneren, zullen door de titel van het tweeluik direct terugdenken aan het oude polderlandschap. De natte klei werd ingezaaid met riet. Het riet zoog het water uit de bodem.

Of het riet er zo uit zag als op de schilderijen, dat moeten de pioniers maar zeggen. De provincie Flevoland bewaart met de aankoop van dit schilderij een inmiddels verdwenen landschap.

Margreet van de Pels is een van de oprichters van de Kunstenaars Vereniging Flevoland. Door werk van haar in de collectie te hebben, doet de provincie Flevoland ook indirect aan het bewaken van het Flevolandse erfgoed.

Kunstenaar:
Titel:

Margreet van de Pels
Riet
tweeluik

Door het rietlandschap te schilderen zoals ze het gedaan heeft, kijkt Margreet van de Pels naar beide kanten van de kunstgeschiedenis. Aan de kant van het verleden krijg je associaties met schilders als van Gogh, die de herkenbare wereld vertaalde naar streepjes, en als je kijkt naar de kant van de toekomst, dan zie je ritmiek en muziek. Aan de ene kant is het werk heel figuratief, een rietlandschap, en aan de andere kant is het abstract. De vergelijking met het net ontgonnen landschap van de Flevopolder dringt zich op: een hunkering naar de toekomst, maar wel met de laarzen in de natte klei.

Een tussenfase.

Het tweeluik beeldt uit dat we heel graag prachtige gebouwen willen ontwerpen, een bloeiende samenleving willen maken, dat onze provincie een belofte is, vol mensen, dynamiek, groei - maar we moeten wel geduld hebben en toch eerst de fase van riet doorleven.

Nacht van de Ziel - 6 oktober - Almere Haven

Zaterdag 6 oktober 2012 om 22.00 uur op de begraafplaats in Almere Haven. Op deze avond vindt de achtste Nacht van de Ziel plaats, georganiseerd door Begraafplaatsen en Crematorium Almere, een activiteit van PC Hooft en Yarden in samenwerking met de Almeerse kunstenares Mary Fontaine.

Vanaf 21.30 uur zijn de mensen welkom op de begraafplaats in Almere Haven om te luisteren naar de klanken van de Doedelzakspeler terwijl ze de *Naam* van hun overleden geliefde met een veer in de wind kunnen laten schrijven. Ook wordt koffie of thee aangeboden met een *Lichtpuntje*.

Om 22.00 uur gaan de deuren van de aula open waar het open podium *Levenskunst* zal plaatsvinden. Op deze plek krijgt iedereen die dat wil de gelegenheid zijn of haar overledene(n) kenbaar te maken. Dit kan door het zingen van een lied, het voordragen van een gedicht, een korte PowerPoint-presentatie, het vertellen van een anekdote, al dan niet naar aanleiding van een meegebracht voorwerp of wat iemand dan ook maar bedenkt. Ieder op een eigen manier en ervan uitgaande dat het respectvol is naar de overledene(n) en de andere bezoekers. U bent welkom om hier gebruik van te maken. Als u ergens over twijfelt, neem dan gerust contact met Mary op (036 531 83 00 / info@maryfontaine.nl)

Voor de volledige informatie over het programma: zie www.nachtvandeziel.eu

**NACHT
VAN
DE
ZIEL**

6 oktober 2012
Aanvang 22.00 uur
Begraafplaats Almere Haven
www.nachtvandeziel.eu

De Bruggenfluisteraar

door Hein Walter

Je kunt bakker zijn, politieagent, accountmanager, directeur, sprookjes-schrijver of docent of wat dan ook; er bestaan ontzettend veel beroepen, teveel om op te noemen. Zo kun je ook bruggenfluisteraar zijn. Er zijn niet veel mensen die dat vak uitoefenen, wereldwijd slechts een handjevol, maar let op: dat gaat veranderen. Er komt meer en meer vraag naar.

Voor bruggenfluisteraar bestaan geen opleidingen. Op een dag begrijp je dat je dat bent, dat je dat altijd al was en dat je dat ook altijd zult blijven. Je kunt het vak uitvoeren en erin groeien, of je kunt het negeren en gewoon wat anders gaan doen.

Urle is de beroemdste bruggenfluisteraar. Urle is geboren in Brugge. Niet iedereen die in Brugge wordt geboren, is bruggenfluisteraar, maar uit die stad blijken wel opvallend veel vermaarde bruggenfluisteraar te komen.

Urle dus ook. Hij ontdekte zijn talent pas rond zijn dertigste. Het zat niet in zijn familie, vandaar dat hij er niet eerder aan had gedacht, maar op een dag werd zijn talent aan hem geopenbaard. Hij stond oog in oog met een opstandige brug en voordat hij wist wat hij deed, had Urle de brug getemd. Vanaf die dag was hij zich bewust van zijn kracht en kon hij zijn talent gaan ontwikkelen.

Elke periode kent zijn donkere kanten. Door die schaduwzijdes krijgen de helden de kans om in het licht te komen. Vroeger, echt heel vroeger, waren er reuzen en draken. Prinsen en ridders kregen de kans om die te verslaan. Er waren toen ook heksen en tovenaars. De gewone jonge-

mannen kregen daarmee de kans om een prinses voor zich te winnen. In latere periodes waren er zeemonsters en gevaarlijke dieren. Toen kregen dappere ontdekkingsreizigers de kans om heldhaftig te worden. In jongere tijden waren er tirannen, waardoor vrijheidsstrijders konden schitteren. Tegenwoordig is 't het immateriële, of het schijnbaar immateriële dat erom vraagt om te worden verslagen. Liften, stoplichten, bruggen, dat soort. Dat lijken op het eerste gezicht levenloze en bestuurbare dingen, maar schijn bedriegt. Het is de computer in hun binnenste waarmee ze worden beziel.

De meeste lift en stoplichten dragen goedaardige computerzielen en die geven dan ook niet heel veel problemen. Er gebeurt wel eens wat mee, ze zijn echt niet probleemloos, maar in vergelijking met de bruggen zijn het schatjes.

De bruggen! Soms lijken ze werkelijk kwaadaardig. Laatst was er een spoorbrug in Koog aan de Zaan die zomaar zijn tanden liet zien. Had die nooit eerder gedaan. Er was toevallig net een bruggenfluisteraar uit Zaandam om het ontsporen van de brug te voorkomen. Twee bejaarde wandelaars kwamen met de schrik vrij. En een paar weken geleden was er een fietsbrug in Almere die gevaarlijk gromde tegen alle jongens die er met een brommer overheen reden. Een jonge bruggenfluisteraar uit Lelystad loste het op en voorkwam dat het uit de hand liep. Dat zijn kleine incidenten, maar ze komen wel steeds vaker voor.

Grote incidenten worden door de ministers en wethouders praktisch altijd geheim gehouden; dat doen ze omdat er anders paniek zou uitbreken onder de bevolking. Stel dat het bekend zou worden dat er dagelijks een bruggenfluisteraar bij de Van Brienoordbrug aan het werk is, dan zou geen Rotterdammer die brug nog durven gebruiken. En als Amsterdammers zouden weten hoeveel doden er zijn gevallen bij De

Magere Brug, geen hond zou er meer overheen durven fietsen. Kennis is echt niet altijd goed voor mensen; soms is het beter om de mensheid onwetend te houden. Dat bevordert het geluk.

In het geval van de Ketelbrug was geheimhouding helaas niet meer aan de orde. De kranten schreven erover en teveel mensen hadden gezien wat er allemaal op die brug gebeurde. De Ketelbrug leek op hol geslagen te zijn, door het kwade bezeten.

Het begon op een gewone zondagmiddag, een paar jaar geleden. De brug deed zijn armen omhoog, zijn bek open en wachtte wie er in zijn muil viel. Een wat oudere automobiliste was het slachtoffer. Ze was kansloos. Maar de mensen dachten dat het een menselijke fout was en er kwam geen bruggenfluisteraar aan te pas.

Een jaar later was het weer raak. Een auto met een echtpaar. Hier was duidelijk geen sprake van een menselijke fout, maar werd voor het eerst de brug verdacht. Er werd toen wel hulp gevraagd bij een fluisteraar, maar ze kwamen helaas terecht bij een onervaren bruggenfluisteraar uit Ens; dat liep verkeerd af. De brug was veel gewiekster dan de jongeman had verwacht en deed steeds alsof hij zo mak was als een lammetje.

Op een drukke vrijdagmiddag deed de brug zomaar zijn bek een heel klein beetje open, 30 centimeter. Het hoefde maar heel even, net lang genoeg om een grote kettingbotsing te veroorzaken en daarna een file van 30 kilometer. De fluisteraar uit Ens werd er weer bij gehaald, maar die kon niks vinden. En de Ketelbrug lachte in zijn vuistje. De maandag erop was het weer raak. Alle lichten gingen aan en uit, aan en uit. Maar toen de fluisteraar uit Ens er bijna was, hield de brug op met flikkeren. Dat waren kleine pesterijtjes.

De dag erna haalde de brug uit! Zeven auto's werden opgeslokt en zes

jonge fietsers uit Dronten. De jonge bruggenfluisteraar uit Ens werd er weer bij gehaald, en toen bleek pas echt dat de jongen geen partij was voor de brug. De jongen werd opgetild alsof het niks was – en honderd meer verder op de dijk neergesmeten. Hij overleefde de val niet. Toen werd de hulp van Urle geroepen.

Het duurde een dag of vijf voordat Urle er was. Hij moest eerst een grote klus afmaken in Woubrugge. Daar hadden alle bruggen last van waanideeën. Ze waren door iets of iemand opgestookt en ze wilden allemaal hogerop. Toen Urle klaar met ze was, wilden ze niets anders meer zijn dan gewone, doorsnee bruggen.

Urle moest de Ketelbrug naderen vanaf de open kant, en omdat de brug opende naar het oosten moest hij een flink stuk omrijden. Urle reed met de auto vanaf via Amersfoort en Kampen naar Emmeloord en vanaf daar naar het westen. De A6 was rustig en kilometers voor de brug reed zelfs niemand meer. Het leek wel een autoloze zondag. In de verte zag Urle de Ketelbrug tekeer gaan. Eerst wagenwijd open en dan met een enorme klap dicht. De grond was nog niet eens opgehouden met trillen of daar ging die grote bek al weer open!

Er stonden wat politieagenten bij hun wagens een paar honderd meter van de brug. Op veilige afstand, als de brug tenminste niet aan de rol zou gaan. Maar voorlopig leken de reusachtige scharnieren de brug te kunnen vasthouden.

Een van de agenten hield de auto van Urle tegen. Toen hij de agent vertelde wie hij was en met welke reden hij kwam, liet de agent hem in vertwijfeling door.

Urle had niet eerder met zo'n woeste brug te maken gehad. En al deed hij net alsof hij precies wist wat hij deed, zijn hart klopte heftig in zijn keel. Hij reed langzaam door tot het begin van de brug; daar stapte hij uit. Hij had geen idee wat hij ging doen.

Er zijn bruggenfluisteraars die met dwingende spreuken werken. De een fluistert daadwerkelijk, de ander declameert. Sommige maken geruststellende gebaren in combinatie met sussende woorden. Anderen vertrouwen volledig op hun uitstraling en spirituele krachten en bij hen zie je eigenlijk niet wat er gebeurt en welke spanningen er bestaan tussen de brug en de fluisteraar.

Urle beheerste al deze technieken, maar hij begreep meteen dat ze hier geen van alle zouden werken. Hier moest Urle een nieuwe oplossing bedenken, iets wat hij nooit eerder had gedaan. Dit was een brug met de kracht van een vuurspuwende draak, een alles verslindend monster, betoverd beton.

Donkere wolken waren boven de brug samengedreven en de zon kreeg geen kans om erdoorheen te schijnen.

Wat moest Urle beginnen?

Toen Urle de open bek van de brug naderde, hield die op met open en dichtgaan. De brug voelde aan dat hij zijn zwaarste tegenstander hier voor hem stond. En Urle voelde hetzelfde. Er werd een kracht in hem wakker gemaakt die hij niet eerder had gevoeld. Zijn borstkas leek uit elkaar te barsten. Maar Urle liet niets merken. Hij liep heel rustig naar de open muil, naar de afgrond.

De brug leek zijn bek nog verder open te sperren.

Daar stond Urle, zonder enig spoor van angst, een meter van de plek

waar de muil kon dichtklappen.

De brug leek te hijgen, te zinderen, steeds meer te sidderen.... en toen ineens sloeg hij zijn bek met een enorme vaart neer.

Urle had het verwacht, maar toch schrok hij. Toch liet hij dat niet merken. Een windvlaag die hem bijna omver blies, een klap als van een reusachtige kerkklok die zijn oren deed donderen, maar Urle deed net alsof het hem niets deed. Niet bang zijn, geen enkele angst tonen, dat was wat Urle tegen zichzelf zei.

De brug werd nog woester dan dat hij al was. Hij sperde weer wagenwijd open en sloeg dicht, nog harder dan de eerste keer. De windvlaag was enorm, de klap in zijn oren was buiten alle proporties, maar Urle deed alsof het hem niets deed. Hij ging zelfs een stap naar voren, totdat zijn voeten bijna over het randje van de afgrond staken.

En weer ging de brug open, met een onvoorstelbare veerkracht, en sloeg dicht. Dat ging zo tientallen keren door.

De brug leek niet moe te worden en Urle leek onaantastbaar. Maar de spanning liep wel tot het kookpunt op. En uiteindelijk bereikte de brug als eerste het breekpunt: er brak door de wrijving brand uit bij de scharnierpunten. Daardoor leek het nog meer op een woeste, vuurspuwende draak. De brug gilte het uit. Snerpende en piepende geluiden kwamen er uit de keel van de brug terwijl grote vlammen de onderkant van zijn enorme verhemelte verbrandde. Het asfalt op het wegdek smolt.

Urle keek alsof het hem niets deed, maar inwendig huilde hij. Bruggen waren zijn zielsverwanten. Alle bruggen! Alle lieve en stoute, alle gemene en saaie, alle jonge en oude, alle experimenterende, en ook alle kwaadaardige. Maar deze brug was bezeten en kon door het goede niet meer gered worden.

De brug brandde steeds harder. Dat was geen aardse brand, maar het vuur uit de onderwereld. Bliksemflitsen schoten uit de lucht in het water, en met een helse donderklap brak de brug in twee stukken.

Ze plonsden met groot kabaal in het water.

De brug leek verslagen.

Een zucht van opluchting trok door het lichaam van Urle en daardoor was hij waarschijnlijk net wat meer kwetsbaar, want hij werd verrast door een losgeslagen elektrische kabel. Die kabel sloeg om zijn benen en Urle werd naar de rand getrokken.

Hij struikelde en viel. Urle kon zich nog net aan de rand vastgrijpen – en daar bungelde hij, als een volleerde *cliffhanger*.

Zou hij zichzelf weten te redden,
of zou hij in de diepte vallen?

(volgende keer het vervolg)

Voortvarend - op 21 september onthuld
Een kunstwerk van Siemen Bolhuis in Almere Stad

Zie voor het hele proces:
www.siemensbolhuis.nl

Annemieke Harkema en Christian Wisse

met de tentoonstelling **Buiten**

tot 8 oktober 2012 in denieuwebibliotheek
Stadhuisplein 101 Almere Stad

elke dag open vanaf 10.00 uur
za zo ma tot 17.00 uur
di wo do vr tot 20.00 uur

Voor de tweede keer exposeren Annemieke Harkema en Christian Wisse samen.

Op het eerste gezicht zou je je misschien afvragen wat hun werk gemeen heeft. De beelden van klei en de tekeningen zien er heel verschillend uit. Maar als je goed kijkt ontdek je de raakvlakken. De natuur en een zelfde gevoel voor schoonheid. De samenhang, de wetmatigheid en het evenwicht in de natuur is prachtig en overweldigend.

Annemieke is tekenaar van nature zou je kunnen zeggen. De tekeningen op groot formaat zijn ruim en los van opzet. Een krachtige trefzekere lijnvoering zien we in haar werk, toch is het poëtisch te noemen. Organische vormen die refereren aan het proces van groeien, in een sfeer waarin de invloed van het weer voelbaar is. De plantenwereld en het landschap zijn terugkerende onderwerpen.

De bijdrage van Christian bestaat uit potten en een aantal beelden. Hoewel je prima een plant in de potten zou kunnen zetten, zijn ze als beeld te beschouwen.

Het meest recente beeld is een kast vol tekst, zinnen los van hun context. Woorden met een betekenis, die in je gedachten een onzichtbaar beeld vormen. De teksten zijn in klei geschreven en weer

op een hoop geveegd. Alles wat gezegd en geschreven wordt, het is te veel om bij stil te staan en tot je door te laten dringen. Je gaat er aan voorbij. Het worden abstracte flarden.

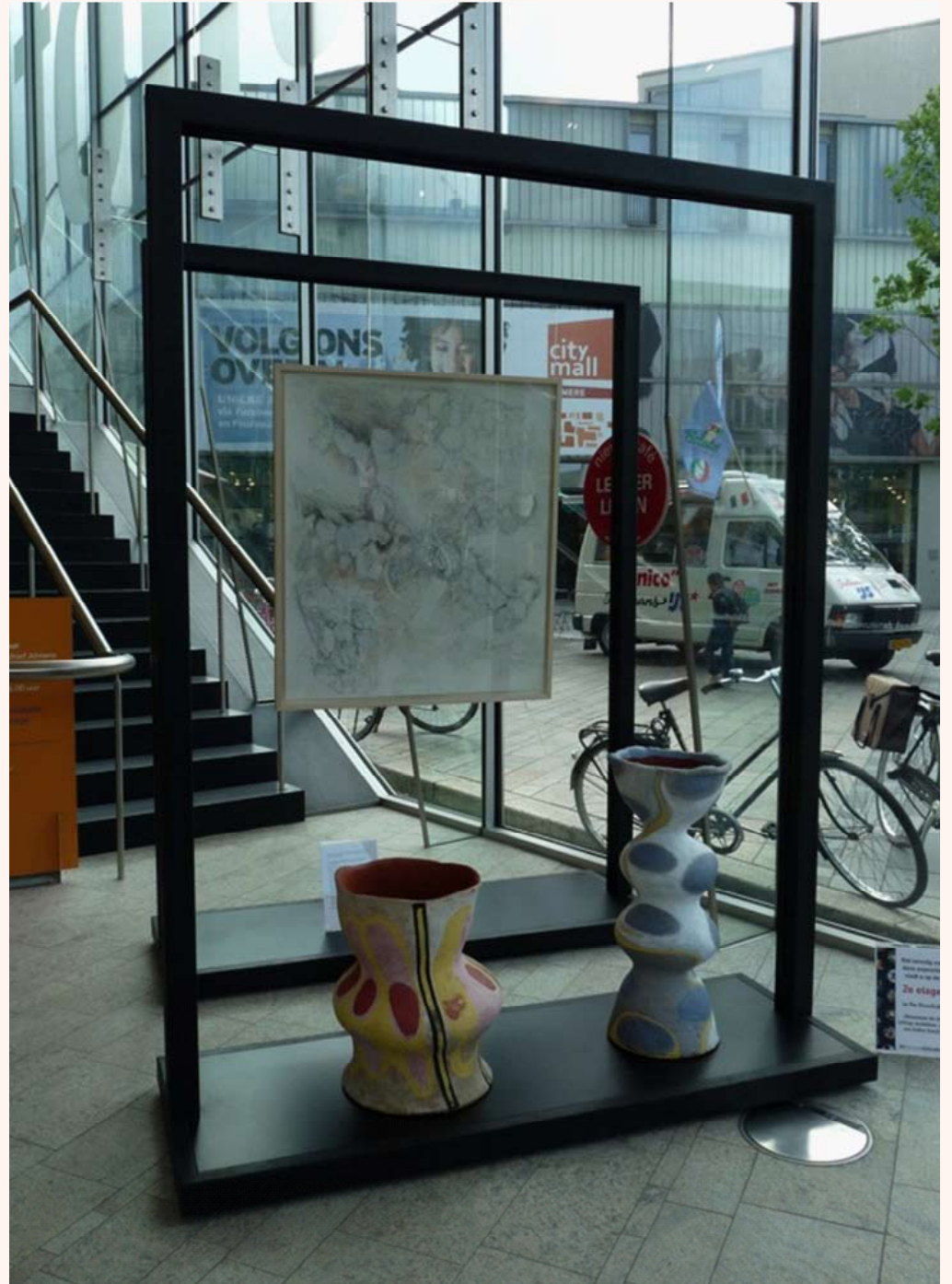
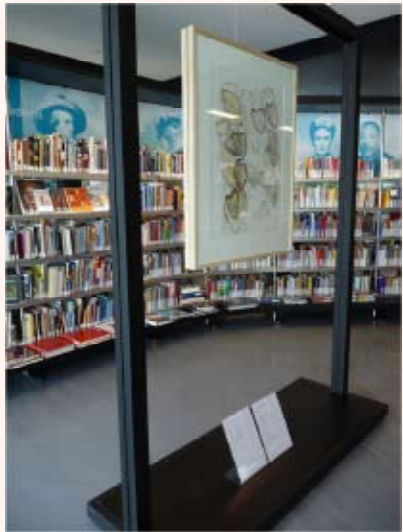
Een ander beeld is een serie gegolfde platen klei, die een wetmatigheid tonen, namelijk die van krimp, die van afnemende grootte door steeds de kopie te kopiëren.

Bij het samenstellen van de tentoonstelling ontstond het idee van het mannetje bij de tekeningen. Lijkt het niet of hij probeert te lezen wat daar geschreven wordt, of hij probeert te begrijpen wat daar wordt verteld?

Annemieke Harkema woont en werkt in Amersfoort. Zij volgde haar opleiding aan de Rijksacademie in Amsterdam. Vanaf 1990 exposeert zij regelmatig haar werk op verschillende plaatsen in het land.

Christian Wisse woont en werkt in Almere. Zij volgde haar opleiding aan de Gerrit Rietveld Academie in Amsterdam. Vanaf 1986 exposeert zij regelmatig haar werk en geeft daarnaast les.

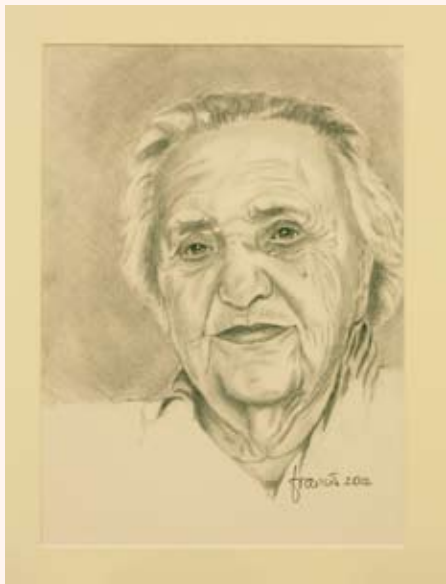
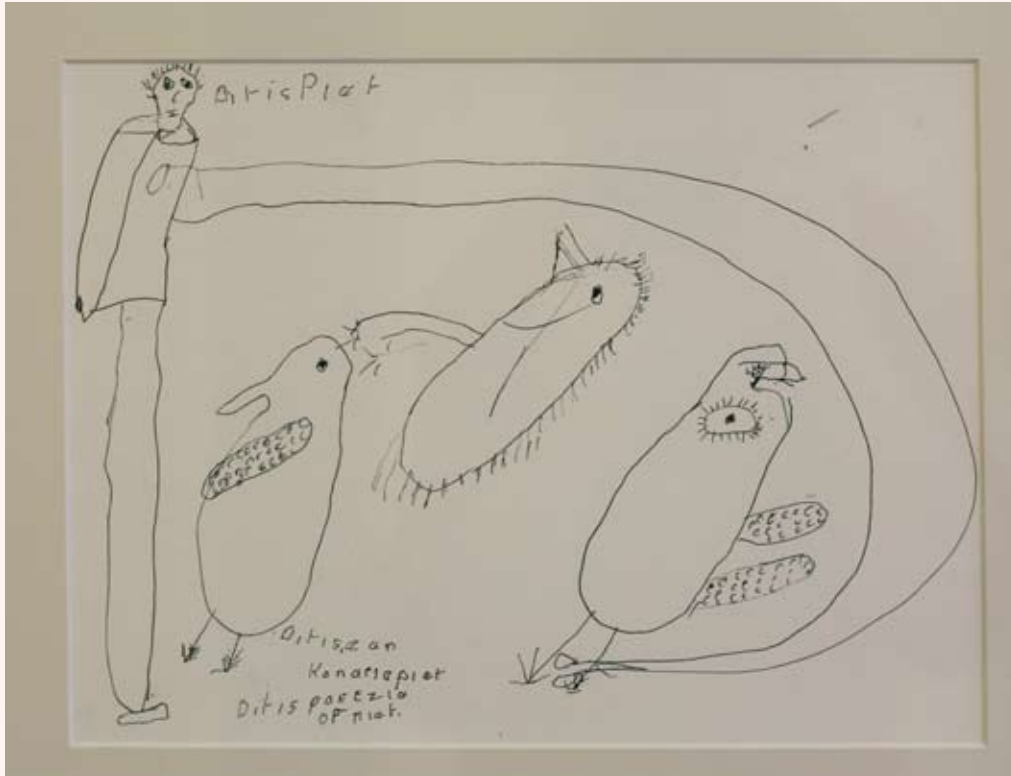

De opening van de tentoonstelling *De Schoonheid van dementeren* bij De Muren van Archipel

tekeningen, gedichten, schilderijen van mensen die dementeren
en zeven getekende portretten van bewoners van Archipelhof, getekend door
Francis Kastermans

KORT NIEUWS

Christian Wisse gaat twee weken lang aan het werk in zorgcentrum Buitenhaeghe in Almere Buiten. Zij werkt dagelijks van 13.00 uur tot 15.00 uur in de centrale hal aan een kunstwerk. De bewoners kunnen kijken hoe het beeld vordert, maar ze kunnen ook meedenken over welke richting het kunstwerk uitgaat. Er staat een flapover bij het werk waarop Christian dagelijks een vraag/een dilemma stelt over de vorm. Ze maakt een fantasie struik. Hoeveel takken? Komen er bloemen in en zo ja in welke vorm, zo ja, hoeveel? Door dat soort vragen te stellen, geeft Christian een kijkje in het proces.

Bewoners mogen kijken, maar ook alle anderen die het leuk vinden. Wees welkom.

Van 1 oktober tot 12 oktober, op werkdagen.

Buitenhaeghe:

Atheneplantsoen 1, Almere Buiten

Almere mag in 2022 de Floriade organiseren. Dat is goed nieuws voor Almere en Flevoland, maar zeker ook voor de Flevolandse kunstenaars. Hierdoor ontstaan er nieuwe kansen. Moeten we natuurlijk wel goede ideeën gaan ontwikkelen, ideeën waarin groei en ontwikkeling een belangrijke rol spelen.

Projecten als Nieuw Verleden en Neverending Art lijken ervoor gemaakt!

De Kunstenaars Vereniging Flevoland krijgt binnenkort een nieuwe website. Kijk nog snel even naar de oude, want voor je het weet is ie vernieuwd: www.flevokunst.nl

De Witte Olifant - The state we're in

Vrijdag 12 oktober om 15.30 uur vindt de vernissage in ons nieuwe kunstcentrum plaats.

Samen met actrice Tanja Jess en wethouder economische zaken Ben Scholten wordt op spectaculaire wijze de opening verricht.

We nodigen u van harte uit om deze speciale gebeurtenis mee te beleven.

Vernissage en aansluitend open huis:
12 oktober, 15.30 uur tot 19.30 uur

Steiger 206
1351 AW Almere Haven

Om alvast te noteren en kaartjes te bestellen, want vol = vol.
Schrijversblock - Literair Festival Almere
 zondag 4 november 2012 - www.schrijversblock.nl
 In twintig huiskamers rondom het Almeerse Weerwater
 13.00 tot 17.00 uur

Twintig spraakmakende Nederlandse en Vlaamse schrijvers treden op bij twintig Almeerse gastgezinnen thuis. Deze gezinnen wonen op mooie locaties rondom het weerwater. Aan de spreekwoordelijke keukentafel kunnen Almeeders naar het werk van de betreffende schrijver luisteren. Dit vindt plaats tussen 13.00 uur en 17.00 uur. Per bezoek schuiven 20 gasten aan tafel. U kunt deze middag op de fiets of per voet naar drie van uw favoriete schrijvers. Zij zullen uit hun werk voordragen en met u in discussie willen gaan. Dit onder het genot van een kopje koffie of thee. De schrijvers komen met plezier naar Almere voor dit unieke en intieme evenement.

De schrijvers:

Herman Brusselmans, Robert Vuijsje, Tommy Wieringa, Robert Anker, Khalid Boudou, Connie Braam, Ronald Giphart, Kristien Hemmerechts, Vonne van der Meer, en 11 anderen.

Heb je de opening van de nieuwe tentoonstelling in Loods 32 in Lelystad gemist?
 Heb je de opening van de tentoonstelling De Schoonheid van Dementeren gemist?
 Dan ga je toch zeker een andere keer kijken!

Website Tips

<http://www.keesdekloet.nl/>

<http://www.googleartproject.com/nl/>

Bij de tentoonstelling De Schoonheid van dementeren verscheen in eigen beheer de bundel *Wijsheid vergeet je niet. Hein Walter schrijft gedichten met mensen die dementeren*. Alle gedichten op de tentoonstelling zijn in deze bundel verzameld.

Te koop via heinwalter@tiscali.nl
 € 10,- (exclusief € 2,- porto)

van 1 tot 19 oktober is in het gebouw Stad en Natuur op Stadslandgoed de Kempphaan een tentoonstelling te zien van KERAMISCHE vazen en schalen die later gebruikt zullen worden in een IKEBANA-workshop op 20 oktober. Ikebana is de Japanse kunst van het bloemschikken. De keramiek, die gemaakt is door cursisten van Christian Wisse is tot 19 oktober 'leeg' te zien in het gebouw Stad & Natuur. Daarna, op zaterdag 20 oktober, worden onder leiding van Jenneke Soejoko de schikkingen gemaakt. Dat vindt plaats in de Landgoedwinkel.

AGENDAtips

– een greep uit de culturele activiteiten in Flevoland

zaterdag 6 oktober, 20.30 uur	Lelystad, de Agora	Apollo Ensemble - Vivaldi
maandag 8 oktober, 20.15 uur	Dronten, de Meerpaal	Turandot, een opera van Giacomo Puccini - Try Out
dinsdag 9 oktober, 16.00 uur	Lelystad, OMALA	Op het OMALA bedrijventerrein wordt Fourwheeldrive Lady van Anita de Harde onthuld
zondag 14 oktober, 14.30 uur	Emmeloord, 't Voorhuys	Ragus, The show (Iers)
woensdag 17 oktober, 20.00 uur	Almere, de Roestbak	Literair Genootschap Eindig Laagland: Vonne van der Meer
donderdag 25 okt. 20.30 uur	Emmeloord, 't Voorhuys	Literair café: Stine Jensen
zondag 28 oktober, 15.00 uur	Almere, de Roestbak	Scapino Ballet Rotterdam - Masterclass Ed Wubbe
woensdag 31 oktober, 20.15 uur	Lelystad, de Agora	Introdans, Hartslag

KUNSTENAARS VERENIGING FLEVOLAND	www.flevokunst.nl	NIEUW LAND ERFGOEDCENTRUM – LELYST.	www.nieuwlanderfgoed.nl
KUNSTENAARS VERENIGING FLEVOLAND	www.nieuwverleden.info	STICHTING ORGACOM – LELYSTAD	www.orgacom.nl
MUSEUM DE PAVILJOENS - ALMERE	www.depaviljoens.nl	STICHTING DE BARAK – LELYSTAD	www.debarak.nl
CORROSIA! – ALMERE	www.corrosia.nl	DE KUBUS – LELYSTAD	www.dekubuslelystad.nl
DE KUNSTLINIE – ALMERE	www.dekunstlinie.nl	HET FLEVO-LANDSCHAP –LELYSTAD	www.flevo-landschap.nl
STICHTING DE ZIJDERUPS – ALMERE	www.dezijderups.nl	UITGAST	www.uitgast.nl
DE MUREN VAN.... – ALMERE	www.demurenvan.nl	FIEVOLANDSE THEATERVERENIGING JTL	www.jtl-theater.nl
BG 22 24 - ALMERE	www.bg-22-24.nl	KAMERKOOR LELYSTAD - LELYSTAD	www.kamerkoorlelystad.nl
CASLA – ALMERE	www.casla.nl	LAK (Lelystadse amateur kunstenaars)	www.atelierdeveste.nl
De WITTE OLIFANT - ALMERE	www.opleidingdewitteolifant.nl	MUSEUM NAGELE – NAGELE	www.museumnagele.nl
ART LOCA	www.artloca.nl	MUZISCH CENTRUM – EMMELOORD	www.muzischcentrum.nl
EINDIG LAAGLAND	www.eindiglaagland.nl	JONGEREN POPPODIUM - EMMELOORD	www.de-klos.nl
AIR BRUSH – ALMERE	www.airbrush-almere.nl	DE VERBEELDING – ZEEWOLDE	www.deverbeeldingzeewolde.nl
KUNST EN ZO (GRETA VERDUIN) - ALMERE	www.kunst-enzo.nl	HOTEL VAN SAAZE – KRAGGENBURG	www.hotelvansaaze.nl
VERENIGING ALMERE 2018 - ALMERE	www.verenigingalmere2018.nl	NATUURMONUMENTEN – KRAGGENBURG	www.natuurmonumenten.nl
DE NIEUWE BIBLIOTHEEK - ALMERE	www.denieuwebibliotheek.nl/agenda	DANSCENTRUM ARTISTIQUE	www.danscentrumartistique.nl
FLOWLAND – ALMERE	www.flowland.nl	SHORTGOLF – SWIFTERBANT	www.shortgolf.nu
SCHUTZ ENSEMBLE - ALMERE	www.schutzensemble.nl	KUNST IN DE OPENBARE RUIMTE	www.kunstindeopenbareruimte.nl
DE VOETNOOT, CREATIEVE ENERGIE– ALM	www.devoetnoot.nl	KUNST IN DE OPENBARE RUIMTE	www.flevolanderfgoed.nl/home/kunst.html
STICHTING BUITENSTAD - ALMERE	www.buitenstad.nl	DE GESCHIEDENIS VAN FLEVOLAND	www.flevolandbovenwater.nl
STAD EN NATUUR - ALMERE	www.stadennatuur.nl	APOLLO ENSEMBLE	www.apollo-ensemble.nl
THEATERGROEP SUBURBIA - ALMERE	www.theatergroepsuburbia.nl	XL DE ATELIERS – DRONTEN	www.xldeateliers.nl
THEATERGROEP ONGEREMD - ALMERE	www.theatergroepongeremd.nl	KUNSTRAAD DRONTEN- DRONTEN	www.kunstraaddronten.nl
DE BONTE HOND - ALMERE	www.bontehond.net	FLEVOKU(N)STBOULEVARD	www.flevokunstboulevard.nl
THEATERGEZELSCHAP VIS À VIS - ALMERE	www.visavis.nl	KUNSTEDUCATIE	www.kunsteducationetwerk.nl
JEUGDTHEATER HET BLAUWE HUIS - ALM.	www.hetblauwehuis.nl		

SCHOUWBURG IN DRONTEN: www.meerpaal.nl
SCHOUWBURG IN ALMERE: www.schouwburgalmere.nl
SCHOUWBURG IN LELYSTAD: www.agora-lelystad.nl
SCHOUWBURG IN EMMELOORD: www.theater-voorhuys.nl

Galerie ART nivo - ALMERE www.artnivo.nl
HET KUNSTHUIS – ALMERE www.hetkunsthuis.nl
GALERIE ALOSERY - ALMERE www.aloseryart.nl/applicatiePagina.php
AIS ART – ALMERE www.ais-art.nl
BUREAU VOOR KUNSTPROJECTEN – ALMERE - www.kunstprojecten.nl
DO GALLERY - ALMERE www.dogallery.nl
KUNSTUITLEEN – LELYSTAD www.kunstuitleen-flevoland.nl
KUNSTUILEEN DE VESTE - LELYSTAD www.atelierdeveste.nl
KUNSTHUIS CALLIOPE – LELYSTAD www.kunsthuiscalliope.nl
HIVA OA ART GALLERY - LELYSTAD www.hivaoa.nl
GALERIE AAN DE AMSTEL - DRONTEN www.aandeamstel.nl
KUNSTUITLEEN – EMMELOORD www.kunstuitleenemmeloord.nl
GALERIE KIK – EMMELOORD www.galeriekik.nl
GALERIE DE PAARDENSTAL - ESPEL www.galeriedepaardenstal.nl

Cunst